

สงครามแห่งอัญมณี ตอนที่ 3

เรื่องราวในตอนที่จะจบของมหาสงครามระหว่างเอลฟ์และมนุษย์แห่งยุคที่หนึ่ง และจอมมารตนแรกของมิดเดิ้ลเอิร์ธ(มอร์กอธ) กับเรื่องราวของหนึ่งในมนุษย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในตำนานมิดเดิ้ลเอิร์ธและ การสู้รบครั้งใหญ่ที่สุดบนแผ่นดินมิดเดิ้ลเอิร์ธ

นาร์น อี ดิน สุริน

หลังจากสุรินได้ถูกกองทัพมอร์กอธจับตัวไปนั้น ก็ถูกมอร์กอธทรมานเพื่อค้นหาที่ตั้งของนครคอนโดลิน แต่สุรินนั้นไม่ยอมเปิดเผยที่ตั้งของนครคอนโดลินแก่มอร์กอธ ทำให้มอร์กอธนั้นสาบสุรินและครอบครัวให้พบแต่ความโศกเศร้าและสิ้นหวัง โดยมอร์กอธนั้นได้นำตัวของสุรินไปจองจำไว้บนยอดของภูเขาไฟธังโกโรดริม และได้บันดาลพลังให้สุรินสามารถมองเห็นสันเลวร้ายที่จะเกิดขึ้นกับครอบครัวของตนได้ ซึ่งนั่นก็เป็นจุดเริ่มต้นของ “นาร์น อี ดิน สุริน” หรือ ตำนานบุตรแห่งสุริน

มอร์เวน,ภรรยาของสุริน,ได้ตัดสินใจส่งสุริน บุตรชายของตน ไปยังราชอาณาจักรโดริธัธ เพื่อปกป้องสุรินจากกองทัพอีสเตอร์ลิงและออร์คที่มอร์กอธส่งออกมาเพื่อจัดการกับผู้เป็นปฏิปักษ์กับตน ระหว่างการเดินทางสุรินได้พบกับเบเร็ก โดยราชาธิงโกลได้รับสุรินไว้เป็นบุตรบุญธรรม เมื่อเติบโตขึ้นสุรินก็ได้เข้าร่วมกับเบเร็ก ในกองทัพของราชอาณาจักรโดริธัธในการต่อสู้และขับไล่กองทัพของมอร์กอธ

ชายรอสหนึ่งในที่ปรึกษาของราชาธิงโกลนั้นรังเกียจสุรินด้วยความที่สุรินเป็นมนุษย์มาตลอด และในวันหนึ่งเมื่อสบโอกาส ชายรอสได้พุดยั่วและพยายามเข้าจู่โจมสุรินแต่ไม่สามารถสู้สุรินได้จึงได้หนีไปและพลัดตกหน้าผาเสียชีวิต สุรินเห็นดังนั้นจึงได้หลบหนีออกจากราชอาณาจักรโดริธัธไป โดยสุรินนั้นได้เข้าร่วมกับกลุ่มคนเถื่อนในดินแดนอะมอนรุธ ในนามเบย์ธัน หรือ ผู้ถูกขับไล่ เมื่อเห็นผู้นำคนก่อนพยายามข่มขู่มนุษย์สุรินจึงลงมือสังหารผู้นำคนก่อนและสถาปนาตนเองขึ้นเป็นผู้นำกลุ่มโดยเปลี่ยนเป้าหมายของกลุ่มเป็นการไล่ล่าออร์คและมนุษย์ที่เข้าร่วมกับฝ่ายมอร์กอธเท่านั้น โดยกลุ่มคนเถื่อนได้ยึดบ้านของคนแคระนาม มีม ไว้เป็นที่หลบซ่อน

ทางด้านเบเร็กนั้นเมื่อทราบข่าวของสุรินก็ได้ขออนุญาตราชาธิงโกลออกจากราชอาณาจักรโดริธัธเพื่อเข้าร่วมกับกลุ่มคนเถื่อนของสุริน โดยเบเร็กนั้นได้รับดาบดำอังกาเดิล ซึ่งถูกตีขึ้นจากอุกกาบาตโดยเอลฟ์มิดเอโอล และนำหมวกเกราะมังกรแห่งดอร์-โลมิน (มรดกตกทอดของตระกูลฮาดอร์) มามอบให้สุริน ทำให้ดินแดนรอบอะมอนรุธถูกเรียกว่า ดอร์-คูอาร์ธิล หรือ แผ่นดินแห่งธนูและหมวกเกราะ มีม นั้นจึงจากความสนิทสนมระหว่างสุรินและเบเร็ก และได้ทรยศด้วยการบอกที่หลบซ่อนของกลุ่มคนเถื่อนแก่กองทัพออร์คทำให้ทุกคนยกเว้นเบเร็กถูกสังหารและสุรินถูกจับตัวไป ส่วนมีมนั้นก็ได้หลบหนีไป เบเร็กได้เดินทางตามไปช่วยสุรินและทำได้สำเร็จด้วยความช่วยเหลือของกวินดอร์ (เอลฟ์จากนครนาร์โกธรอนด์ที่หลบหนีมาจากอังกันด์) แต่เบเร็กก็ถูกสุรินสังหารด้วยความเข้าใจผิด

หลังจากเบเร็กเสียชีวิต กวินดอร์และสุรินก็ได้เดินทางไปในนครนาร์โกธรอนด์ โดยหลังจากโอโรเดริธ (ผู้ปกครองนครนาร์โกธรอนด์) ทราบถึงตัวตนที่แท้จริงของสุริน ก็ได้สถาปนาสุรินเป็นที่ปรึกษาของตนเอง และได้หลอมดาบอังกาเดิลขึ้นมาใหม่ในนามว่า กัวร์ธัง ซึ่งสุรินนั้นได้เสนอให้โอโรเดริธเลิกเก็บที่ตั้งของนครนาร์โกธรอนด์และยกทัพออกไปรับมือกับกองทัพของมอร์กอธ แต่ทว่ากองทัพของนครนาร์โกธรอนด์ที่นำโดยสุรินนั้นไม่สามารถรับมือกับกองทัพของมอร์กอธที่นำโดยเกลารุงได้ ทำให้นครนาร์โกธรอนด์ถูกทำลายและเอลฟ์ในนครนาร์โกธรอนด์ถูกจับไปจนหมด โดยสุรินนั้นถูกมนต์ของเกลารุงให้ทำได้เพียงยืนมองนครนาร์โกธรอนด์ถูกทำลายลงเท่านั้น

นอกจากนั้นเกลารุงยังได้ร่ายมนต์ให้ทูรินคิดวามารดาและน้องสาวของตนตกอยู่ในอันตราย และตัดสินใจเดินทางไปช่วยทั้ง 2 คนแทนที่จะตามไปช่วยเอลฟ์ที่ถูกจับจากนครนาร์โกธรอนด์ ซึ่งกว่าทูรินจะรู้ตัวว่าตนเองถูกหลอกเอลฟ์เหล่านั้นก็ถูกสังหารทั้งหมดแล้ว ทำให้ทูรินหมดสติไปและถูกพาตัวไปที่เบรธิล ซึ่งที่เบรธิลทูรินได้มอบนามใหม่ให้ตนเองว่า ทูรัมบาร์ หรือ ผู้ข่านะโชคชะตา และได้พบและสมรสกับสตรี ความจำเสื่อมนามว่านิเนเอล หรือ นางผู้พิลาป วันหนึ่งเมื่อเกลารุงเดินทางมาบุกเบรธิล ทูรินได้เดินทางออกไปรับมือและสามารถให้ดาบกำรั้งสังหารเกลารุงได้สำเร็จ ณ คาเบ็ด-เอน-อาร์ส แต่ก็ต้องพินิจจากโลหิตของเกลารุงจนสลบไป เมื่อนิเนเอลเดินทางมาถึง คาเบ็ด-เอน-อาร์ส เพื่อตามหาทูริน เกลารุงก็ได้ใช้ลมหายใจสุดท้ายของตนเองคลายมนต์ให้นิเนเอล ทำให้นางได้ความทรงจำกลับมาและรู้ว่าตนเองคือ นิเอนอร์ น้องสาวของทูริน ด้วยความเข้าใจผิดว่าทูรินเสียชีวิตและความเสียใจทำให้นางตัดสินใจปลิดชีพตนเอง เมื่อทูรินฟื้นขึ้นมาและรับรู้เรื่องราวทั้งหมด ก็ไม่สามารถทนรับความเจ็บปวดและความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับตนได้อีกต่อไป และใช้ดาบกำรั้งปลิดชีพตนเองลง

หลังจากทูรินเสียชีวิต มอร์กอธได้ปล่อยตัวสุรินโดยหวังว่าสุรินจะก่อให้เกิดสิ่งเลวร้ายกับทุกคนที่พบเจอหลังจากได้ทนดูชะตากรรมของตระกูลของตนอย่างยาวนาน โดยสุรินนั้นพยายามจะเดินทางกลับไปยังนครกอนโดลินแต่ทว่าวกอนนั้นไม่ไว้วางใจที่จะให้ สุรินกลับเข้ามาในนครกอนโดลินด้วยกังวลว่าสุรินจะเข้าร่วมกับฝ่ายมอร์กอธ ซึ่งการพยายามกลับเข้ากอนโดลินครั้งนี้ทำให้สายของมอร์กอธที่แอบส่งติดตามมาทราบตำแหน่งที่ตั้งโดยสังเขปของนครกอนโดลิน หลังจากนั้นสุรินได้เดินทางไปยังซากของนครนาร์โกธรอนด์และพบกับมิมซึ่งได้ยึดครองทรัพย์สินสมบัติที่เหลือเป็นของตน สุรินได้สังหารมิมลง โดยมีมได้สาปสมบัติในนครนาร์โกธรอนด์ไว้ก่อนจะสิ้นใจ สุรินได้นำสมบัติเหล่านั้นไปถวายแก่ราชาธิงโกลพร้อมกับพูดว่าร้ายราชาธิงโกลที่ไม่สามารถปกป้องบุตรของตนได้ แต่เมื่อไม่พูดคุยกับราชินีเมลลิอัน สุรินก็ตาสว่างและรับรู้ถึงความเลวร้ายที่ตนเองได้ก่อขึ้นและตัดสินใจจบชีวิตตนเองลง

การล่มสลายของราชอาณาจักรโดริธ

หนึ่งในสมบัติที่สุรินนำมาจากซากของนครนาร์โกธรอนด์คือ เนากลามีร์(สร้อยคอซึ่งคนแคระประกอบถวายฟีนร็อด) ทำให้ราชาธิงโกลได้ครอบครองสมบัติล้ำค่าจากทั้ง 2 เผ่าพันธุ์(อีกหนึ่งชิ้นคือซิลมาริลเมื่อครั้งเบเรณิงมาจากมอร์กอธ)และตั้งใจจะผสมมันเข้าด้วยกัน โดยราชาธิงโกลได้ขอให้คนแคระจากโนกร็อดเป็นผู้ประกอบ ซึ่งเมื่อสำเร็จคนแคระได้เรียกร่องเนากลามีร์ (ที่ประดับซิลมาริล) แล้วเป็นของตอบแทน เมื่อราชาธิงโกลไม่ยอม คนแคระจึงได้สังหารธิงโกลและจุดชนวนการต่อสู้ระหว่างคนแคระแห่งโนกร็อดและเอลฟ์แห่งราชอาณาจักรโดริธ เมื่อราชาธิงโกลสิ้นพระชนม์ ราชินีเมลลิอันก็เดินทางกลับดินแดนวาลีนอร์ทำให้กำแพงเวทย์มนต์ที่คอยป้องกันราชอาณาจักรโดริธหายไปด้วย คนแคระแห่งโนกร็อดเป็นฝ่ายได้รับชัยชนะแต่ระหว่างชนทรัพย์สมบัติกลับโนกร็อดก็ได้ถูกกองทัพกรีนเอลฟ์(เอลฟ์ขาวนันทอร์ในออสซีริอันต์)และเอนท์ที่นำโดยเบเรนเข้าโจมตีและแย่งสมบัติไปทั้งหมด หลังจากเบเรนและลูธิเอนเสียชีวิตเนากลามีร์ได้ตกทอดมาถึงดืออร์(บุตรของเบเรนและลูธิเอน) โดยดืออร์และภรรยาnimlothได้พยายามฟื้นฟูราชอาณาจักรโดริธขึ้นมาใหม่ แต่ก็ถูกเหล่าบุตรของเฟอานอร์บุกเข้ามาโจมตีด้วยต้องการทวงคือซิลมาริลทำให้ดืออร์,nimlothและบุตรทั้ง 2 เสียชีวิต ส่วนซิลมาริลนั้นเอลวิง (ธิดาของดืออร์และnimloth)สามารถนำออกมาได้อย่างปลอดภัยโดยเอลวิงและเอลฟ์ที่เหลือรอดได้ย้ายไปตั้งถิ่นฐาน ณ รีมปากแม่น้ำชิริออน

การล่มสลายของนครกอนโดลิน

วาลาอุลโมได้ส่งทูออร์ (บุตรแห่งฮูออร์) มายังนครกอนโดลินเพื่อเตือนให้ทัวร์กอน (ผู้ก่อตั้งนครกอนโดลิน) นั้นอพยพผู้คนออกจากนครกอนโดลิน แต่ทัวร์กอนนั้นเชื่อมั่นในการป้องกันของนครกอนโดลินและเลือกที่จะไม่อพยพออกจากเมืองแต่ปิดตายทางเข้าออกแทน ทำให้ทูออร์นั้นต้องอาศัยอยู่ในนครกอนโดลินต่อไป โดยทูออร์นั้นได้ตกหลุมรักอิตริล (ธิดาของทัวร์กอน) และได้แต่งงานกันในที่สุดอันเป็นการสมรสระหว่างมนุษย์และเอลฟ์คู่ที่ 2 ในประวัติศาสตร์มิดเดิ้ลเอิร์ธ

หลังจากมอร์กอธได้ทราบที่ตั้งโดยสังเขปของนครกอนโดลินจากการกระทำของฮูรินแล้วนั้น ก็ได้ส่งกองทัพพอร์คมาเพื่อตามหานครกอนโดลินแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ แต่กองทัพของมอร์กอธนั้นก็สามารถจับตัว มายกลิน(บุตรแห่งเอลฟ์มิดเอโอล,ผู้นำของกลุ่มช่างตีเหล็กแห่งนครกอนโดลิน)ได้ ซึ่งตัวมายกลินนั้นหลงรักอิตริลแต่ไม่ได้รับอนุญาตจากทัวร์กอนให้สมรสกันเพราะอิตริลและมายกลินนั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากทางเครือญาติ(บิดาของอิตริลและมารดาของมายกลินนั้นเป็นพี่น้องกัน) เมื่อมอร์กอธสัญญาว่าจะมอบอิตริลและบัลลังก์แห่งนครกอนโดลินให้ มายกลินจึงตัดสินใจทรยศและยอมบอกที่ตั้งของนครกอนโดลินแก่มอร์กอธ

เมื่อมอร์กอธทราบถึงที่ตั้งรวมถึงทางเข้าออกนครกอนโดลินผ่านหุบเขา ก็ได้ส่งกองทัพมาโจมตีนครกอนโดลินทันที ระหว่างการโจมตีมายกลินได้เข้าจู่โจมทูออร์เพื่อชิงตัวอิตริลแต่ก็ไม่สามารถต่อกรกับทูออร์ได้และพลัดตกกำแพงนครกอนโดลินเสียชีวิตไป ซึ่งในที่สุดกองทัพของมอร์กอธก็เป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ แต่ก็ต้องเสียกองมือก (ผู้นำของบัลริอก) ไป ส่วนทูออร์และอิตริลนั้นสามารถหลบหนีออกจากรนครกอนโดลินพร้อมกับบุตรชายเออาเรนดิลและเอลฟ์บางส่วนไปยังริมปากแม่น้ำซีร็อนได้สำเร็จด้วยความช่วยเหลือของกลอร์ฟินเดลที่หยุดยั้งบัลริอกที่ติดตามมาได้

การออกเดินทางของเออาเรนดิล

เมื่อเวลาผ่านไปทูออร์และอิตริลก็ได้ล่องนาวาเออาร์ราเม หรือ ปีกแห่งห้วงสมุทร ไปสู่วาลินอร์ ทำให้เออาเรนดิลได้ขึ้นเป็นผู้นำของผู้คนที่อาศัยอยู่ ณ ริมปากแม่น้ำซีร็อน โดยเออาเรนดิลนั้นได้สมรสกับเอลวีนและมีบุตรด้วยกัน 2 คนคือ เอลรอนด์และเอลรอส เออาเรนดิลนั้นสนิทสนมกับคิร็ดันนาวากรและได้ร่วมกันต่อนาวาวิงกิธอซัน ซึ่งเออาเรนดิลก็ได้ใช้นาวาวิงกิธอซันเดินทางไปทั่วทะเลเพื่อหาทางไปสู่วาลินอร์แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

ทางด้านบุตรที่เหลือของเฟอานอร์เมื่อทราบว่าเอลวีนนั้นยังมีชีวิตอยู่และเป็นผู้ถือครองซิลมาริล ก็ได้บุกเข้ามาโจมตีเพื่อแย่งชิงซิลมาริล เอลวีนซึ่งได้เห็นดังนั้นก็ตัดสินใจทั้งตนเองและซิลมาริลลงทะเลไป แต่วาลาอุลโมก็ได้ช่วยเอลวีนและได้นำทางเอลวีนไปยังนาวาวิงกิธอซันเพื่อพบกับเออาเรนดิลและเดินทางไปยังวาลินอร์ ส่วนเอลรอนด์และเอลรอสนั้น มากลอร์ (หนึ่งในบุตรแห่งเฟอานอร์) ได้รับเด็กทั้ง 2 ไว้ในการดูแลของตนเอง

เออาเรนดิลนั้น ด้วยความช่วยเหลือจากแสงแห่งซิลมาริลที่เอลวีนนำมา ก็สามารถเดินทางเข้าสู่วาลินอร์ได้สำเร็จ และได้เข้าพบกับเหล่าวาลา เออาเรนดิลตั้งใจที่จะนำซิลมาริลมาถวายคืนแก่เหล่าวาลาเพื่อให้เหล่าวาลาประทานอภัยแก่ความผิดที่เอลฟ์ชาวโนลดอร์และมนุษย์ได้ก่อขึ้นและยกทัพแห่งวาลินอร์ไปช่วยรบกับมอร์กอธ

สงครามแห่งความโกรธา

เหล่าวาลาได้ตัดสินใจที่จะทำตามคำร้องขอของเออาเรนดิล รวมทั้งประทานพรให้นาวาวิงกิธอซามารถล่องไปบนท้องฟ้าได้ โดยเออาเรนดิลซึ่งประดับซิลมาริลซึ่งตนเองเป็นผู้นำมา ก็ได้ล่องนาวาวิงกิธอซ

นทองฟ้าในฐานะดวงดาวสืบไป เมื่อกองทัพแห่งวาลินอร์ซึ่งนำโดยไมอาเอออนเวเดินทางมาถึง มอร์กก็ตกใจอย่างมากเนื่องด้วยมอร์กก็อธนั้นไม่คิดว่าเวลาจะเหล่านี้อภัยแก่สิ่งที่เอลฟ์ชาวโนลดอร์ก่อขึ้นได้ มอร์กก็อธได้ส่งไพร่พลทั้งหมดของตนออกมาจากป้อมปราการอันกำบังแต่ทั้งหมดก็ไม่สามารถต้านทานกองทัพแห่งวาลินอร์ที่รวมกับเอลฟ์และเอโดไนท์ที่เหลืออยู่ในแผ่นดินเบเลริอันด์ มอร์กก็อธเมื่อเห็นกองทัพของตนแตกพ่ายก็ได้ส่งอาวุธใหม่ของตนออกมานั้นก็คือกองทัพมังกรปีกที่นำโดยมังกรดำอังกาลากอน ซึ่งกองทัพมังกรปีกก็สามารถทำให้กองทัพแห่งวาลินอร์ถอยร่นไปได้ แต่เมื่อเออาเรนดิลเดินทางมาถึงสนามรบพร้อมกับบรรดาปักษาสวรรค์ที่นำโดยพญาอินทรีโครนดอร์ โดยเออาเรนดิลนั้นได้สังหารมังกรดำอังกาลากอนลงและทิ้งร่างของมันลงบนหอคอยแห่งธังโกโรดริม ทำให้หอคอยพังทลายลงมา

มอร์กก็อธเมื่อเห็นดังนั้นก็เกิดความหวาดกลัวและได้หลบหนีไปซ่อนยังหลุมลึกที่สุดในอังก์บันด์และพยายามร้องขอสันติและการอภัย ซึ่งไม่ได้รับการยอมรับทำให้มอร์กก็อธถูกจับตัว โดยมอร์กก็อธถูกจับใส่ตรวนอังก์ไนอร์และมงกุฎที่เคยสวมก็ถูกนำมาตีเป็นปลอกคอหลังจากนำซิลมาริล 2 ดวงที่เหลืออยู่ออกมาแล้ว หลังจากนั้นมอร์กก็อธก็ถูกขับไล่ออกไปทางประตูแห่งรัตติกาลไปสู่สุญญินนอกแผ่นดินอาร์ดาทั้งปวง

บุตรแห่งเฟอานอร์ที่เหลือรอด (มายดรอสและมากลอร์) ได้ทูลขอซิลมาริล 2 ดวงที่ขังมาจากมอร์กก็อธให้พวกตน แต่เอออนเวนั้นไม่ยอมมอบให้อันเห็นว่าด้วยสิ่งที่บุตรแห่งเฟอานอร์กระทำนั้น ส่งผลให้สูญเสียสิทธิโดยชอบธรรมในการถือครองซิลมาริลไปแล้ว โดยจะนำซิลมาริลและเอลฟ์ทั้ง 2 กลับไปยังวาลินอร์เพื่อรับฟังคำตัดสินของเหล่าวาลา แต่มายดรอสและมากลอร์ก็ตัดสินใจแย่งชิงซิลมาริลทั้ง 2 ดวงแล้วหลบหนีไป ซึ่งทั้งมายดรอสและมากลอร์ก็พบว่าสิ่งที่เอออนเวกล่าวไว้นั้นเป็นความจริงและพวกตนไม่อาจจับต้องซิลมาริลได้อีกต่อไป เนื่องด้วยซิลมาริลได้เผาผลาญมือของพวกตน มายดรอสเห็นดังนั้นก็ตัดสินใจทั้งตนเองและซิลมาริลลงไปในปล่องเหวและจบชีวิตลง ส่วนมากลอร์นั้นได้โยนซิลมาริลลงทะเลและออกเดินทางไปโดยไม่ได้กลับมาติดต่อกับเผ่าพันธุ์ของตนอีกเลย

บทสรุป

หลังจากสงครามแห่งความโกรธาจบลงแล้ว แผ่นดินเบเลริอันด์ซึ่งไม่สามารถทนความเสียหายจากการสู้รบได้ก็ไดจมลงสู่ทะเลไป ส่วนเอลฟ์ในเบเลริอันด์ส่วนมากก็ได้เดินทางไปกับกองทัพแห่งวาลินอร์เพื่อไปใช้ชีวิตในดินแดนวาลินอร์ ซึ่งเอลฟ์บางส่วนที่ไม่ได้เดินทางไปยังวาลินอร์ ก็กลายเป็นเอลฟ์ที่มีบทบาทในการรับมือกับจอมมารตนถัดไป (เซารอน) อย่างมากในยุคถัดๆไปเช่นกาลาตรีเอลและกิล-กาสัด เหล่าเอโดไนท์ที่ร่วมสู้กับกองทัพแห่งวาลินอร์ก็ได้รับมอบดินแดนนูเมนอร์เป็นดินแดนของตนเอง ส่วนเอลรอนด์และเอลรอส ซึ่งมีสายเลือดของทั้งมนุษย์และเอลฟ์นั้นเหล่าวาลาได้ประทานพรให้ทั้งคู่สามารถเลือกได้ว่าจะใช้ชีวิตในฐานะมนุษย์หรือเอลฟ์ โดยเอลรอนด์ได้เลือกเส้นทางของเอลฟ์ แต่เอลรอสนั้นเลือกเส้นทางของมนุษย์ และได้ขึ้นเป็นกษัตริย์องค์แรกแห่งอาณาจักรนูเมนอร์

Ref: หนังสือตำนานแห่งซิลมาริล / lotr.fandom.com/หนังสือ The War of the Jewels/หนังสือ The Children of Hurin/หนังสือ The Fall of Gondolin